

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta

2010/2305(INI)

21.6.2011

LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalta

aluekehitysvaliokunnalle

rakennerahastojen ja koheesiorahaston varojen hyödyntämisestä: mitä on opittu EU:n tulevaa koheesio politiikkaa silmällä pitäen (2010/2305(INI))

Valmistelija: Edit Bauer

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa aluekehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että EU:n talous-, alue- ja sosiaalipolitiikka liittyvät toisiinsa ja että niiden tehokkuus riippuu ratkaisujen löytämisestä eri jäsenvaltioiden toisiinsa liittyviin ongelmiin eri rahastojen varojen hyödyntämisessä; ottaa huomioon, että eri varojen hyödyntämiskyvyssä jäsenvaltioissa ilmenevät ongelmat ovat usein samanlaisia; ottaa huomioon, että ne eroavat alueittain alueiden sosiokulttuuristen erityispiirteiden johdosta, mihin perustuvat erot unionin rahastojen varojen käyttömahdollisuuksissa, käytössä ja hyödyntämisessä, mikä on otettava huomioon,
- B. ottaa huomioon, että kaikkein epäsuotuisimmilta alueilta ja mikroalueilta puuttuu taloudellisia ja inhimillisiä resursseja sekä hallinnollista tukea, jotta saatavilla olevia EU:n varoja voitaisiin käyttää hyvin,
- C. ottaa huomioon, että EU:n aluepolitiikka on elintärkeä väline taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi, se tarjoaa EU:lle mahdollisuuden ryhtyä toimenpiteisiin alueellisten erojen vähentämiseksi, todellisen lähentymisen edistämiseksi sekä kehityksen, laadukkaiden työpaikkojen ja yhteiskunnallisen edistyksen lisäämiseksi ja hyödyttää vähemmän kehittyneitä seutuja,
- D. korostaa, että Euroopan sosiaalirahasto (ESR) tarjoaa ratkaisevaa tukea työmarkkinapolitiikalle ja on tärkeässä asemassa sosiaalisen osallistumisen edistämässä ja että sen rahoitusta on tämän vuoksi huomattavasti lisättävä,
  1. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että ESR:a hyödynnetään tehokkaammin, jotta vastataan talouslaman aiheuttamiin nykyisiin sosiaalis-taloudellisiin haasteisiin kaikilla tasoilla ja kaikissa jäsenvaltioissa, ja varmistamaan, että tulevaisuuden ESR edesauttaa konkreettisesti ja kohdennetusti Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden aloilla näkyvänä, avoimena, tehokkaana, joustavana, yksinkertaisena ja käyttäjäystävällisenä välineenä, jonka avulla kehitetään inhimillistä pääomaa ja jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden ja alueiden erityispiirteet ja tarpeet;
  2. kehottaa komissiota vahvistamaan ja koordinoimaan yhteistyötä eri rakennerahastojen ja koheesiorahaston välillä siten, että pyritään lisäämään eri rahastojen välisiä yhteisvaikutuksia ja otetaan huomioon yhteiset täytäntöönpanosäännöt;
  3. kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita helpottamaan tärkeimpien asiakirjojen, kuten monivuotisen rahoituskehysten ja asetusten, nopeampaa loppuun saattamista, jotta selvittää käynnistysvaikeuksista, joita saattaa esiintyä seuraavan ohjelmakauden alussa, kuten kävi ohjelmakauden 2007–2013 alussa;
  4. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan monitasoista hallintoa, johon olisi kuuluttava toimintalinjojen täytäntöönpanon ja ESR:n hallinnon lisäksi varsinaisen

Eurooppa 2020 -strategian kehittäminen;

5. korostaa, että ponnistelut on tarpeen keskittää rajoitettuun painopisteiden joukkoon – joista kiireisimpiä on ennätystyöttömyyden vähentäminen sisämarkkinoilla kiinnittäen erityisesti huomiota nuorten ja naisten työpaikkoihin – sen varmistamiseksi, että koko EU:n laajuiset hankkeet pannaan täytäntöön tehokkaammin ja ESR:n tarjoamat mahdollisuudet hyödynnetään mahdollisimman hyvin, mikä tukee Eurooppa 2020 -strategiaa; korostaa, että eri jäsenvaltioiden vaihtelevat tilanteet on otettava huomioon ja että ESR:n taloudellista autonomiaa on vahvistettava ja sen joustavuutta lisättävä, jotta voidaan vastata nykyisiin työllisyyttä koskeviin haasteisiin;
6. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan ja ylläpitämään työmarkkinaosapuolten kanssa jatkuvaa ja kattavaa vuoropuhelua kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, jotta voidaan paremmin tunnistaa työmarkkinoiden tarpeet, parantaa sosiaalisesti heikommassa asemassa olevien ryhmien työllistymistä ja samalla ottaa koheesipolitiikan poliittisten tavoitteiden määrittämisessä riittävästi huomioon alueelliset ja paikalliset tarpeet ja varmistaa, että ne heijastuvat ESR:n tavoitteissa; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota vähän ammattitaitoa vaativissa työtehtävissä toimivien ihmisten koulutukseen, jotta parannetaan tämän ryhmän työllistymistä;
7. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan ESR:n varoista tiedottamista ja niiden saatavuutta ja päivittämään hankerakennuskapasiteettia uusien kunnollisten työpaikkojen luomisen edistämiseksi ja sosiaalisen osallisuuden parantamiseksi;
8. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suosimaan yhdenmukaista lähestymistapaa alueellisiin ja paikallisiin kehityshankkeisiin nähden, mikä kannustaa kehittämään ESR:ssa paikallisia aloitteita, jotka lähtevät alhaalta ylöspäin, ja antaa mahdollisuuden yhdistää useita eri rahoituslähteitä: toimenpideohjelmia, kansallisia ohjelmia ja yksityisiä lähteitä yksittäisten hankkeiden yhteydessä;
9. kannattaa näkemystä, jonka mukaan koheesipolitiikan sääntelyrakenteessa olisi voitava tarjota enemmän joustoa toimenpideohjelmien organisointiin, jotta ne heijastavat paremmin kehitysprosessien luonnetta ja sijoittumista; esittää, että jäsenvaltioille ja alueille annetaan riittävästi joustoa painopisteiden valinnassa ja eri politiikkojen asianmukaisten yhdistelmien laatimisessa;
10. kehottaa komissiota varmistamaan, että Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa tuettaessakin koheesipolitiikalla vähennetään alueiden ja mikroalueiden välisiä eroja, siinä otetaan huomioon syrjäisimpien seutujen erityistarpeet ja sillä edistetään EU:n harmonista kehitystä, ja tätä varten myös hyväksymään lisää välineitä ja aloitteita niillä aloilla, joilla ollaan vielä kaukana unionin vaatimuksista;
11. pahoittelee sitä, että pitkäkestoisten hallinnollisten menettelyjen ja monimutkaisten sääntöjen vuoksi etenkin tietyissä jäsenvaltioissa ESR:n täytäntöönpano on odotettua hitaampaa ja että monet potentiaaliset edunsaajat tämän vuoksi lannistuvat ja jättävät hakematta rahoitusta; korostaa tarvetta yksinkertaistamiseen, mitä tulee kustannusten tukikelpoisuuteen, hallintaan ja selkeiden, yhteisten ja helppokäyttöisten indikaattoreiden avulla tehtävään arviointiin; vaatii, että kaikkien alueiden tarkastus- ja valvontajärjestelmien on vastattava korkeatasoisia vaatimuksia; kannustaa parempaan

yhteensovittamiseen valvonnan eri tasojen (alueellisen, kansallisen ja unionin tason) välillä ajankohtien, suositusten ja tulosten suhteen; katsoo, että toimenpideohjelmien alueellistaminen ei välttämättä lisää valvontaa; suosittaa, että se, kuinka usein tarkastuksia tehdään, sidottaisiin tiukemmin tukisummiin ja esiin tullessiin sääntöjenvastaisuuksiin suhteellisuusperiaatteen mukaisesti; kannustaa lähentämään ESR:n tavoitteita työmarkkinoiden todellisiin vaatimuksiin, sillä ne tarvitsevat investointeja ammattikoulutuksen uudistamiseen ja käsityöläisyyden suojeluun;

12. vaatii jäsenvaltioita saattamaan unionin lainsäädännön nopeammin osaksi kansallista lainsäädäntöä; korostaa, että on tärkeää, että käytettävissä on riittävästi koulutettua henkilökuntaa, jotta saadaan parempi käsitys haasteista kentällä;
13. kehottaa komissiota tarkistamaan yhteisrahoituksen tasoa siten, että se heijastaisi paremmin kehityksen tasoa, EU:n tuomaa lisäarvoa, toimintatyyppejä, edunsaajia sekä edunsaajien kykyä hyödyntää varoja ja kehitysmahdollisuuksia; pyytää tähän liittyen, että koheesipolitiikalle myönnetään riittävästi unionin varoja, sillä tällä hetkellä jäsenvaltioiden tiukka budjettipolitiikka jarruttaa kansallisia ja paikallisia osuuksia; pitää valitettavana, että osa saatavilla olevista ESR-varoista jää käyttämättä, mutta panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa on havaittavissa huomattavaa edistymistä; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita perustamaan mekanismeja, joiden avulla autetaan pieniä edunsaajia (jotka ovat tyypillisesti ruohonjuuritason kansalaisjärjestöjä ja pk-yrityksiä) valmistelemaan hakemuksia, jotka hyväksytään, sekä opastamaan niitä täytäntöönpanovaiheessa ja siten varmistamaan tehokkaamman kehityksen;
14. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan "eurooppalaisia palvelupisteitä" niin lähellä kansalaisia kuin mahdollista, jotta sekä yhteisöjä että unionin kansalaisia voidaan auttaa koheesiorahaston varojen myöntämistä koskevien hakemusten laatimisessa;
15. korostaa, että hallinnan, raportoinnin ja valvontamenettelyjen on oltava suhteessa hankkeiden laajuuteen, koska pienten elinten ja paikallisviranomaisten on vaikea toteuttaa hankkeita nykyisillä ehdoilla, ja näin ollen seuraavalla ohjelmakaudella olisi laadittava erityismääräyksiä mittakaavaltaan pienille EU:n avustuksille;
16. katsoo, että kun otetaan huomioon useita jäsenvaltioita ja niiden alueita vaivaava vakava talous- ja rahoituskriisi, kansallisiin elimiin ja järjestöihin sovellettava yhteisrahoitusaste yhteisön varoilla tuettavissa hankkeissa ei saisi ylittää kymmentä prosenttia rakennerahoituksessa kokonaisuudessaan, jotta mahdollistetaan koheesiorahoituksen laajempi hyödyntäminen;
17. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan ja järjestämään koulutusta mahdollisille edunsaajille;
18. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään kattavasti selkeitä sääntöjä noudattaen sitä mahdollisuutta, että ESR:n edunsaajat voivat saada ennakkomaksuja;
19. kehottaa keventämään koheesipolitiikan ohjelmointia, seurantaa ja arviointia, jotta voidaan tehostaa komission neuvoa-antavaa roolia ja vähentää valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä hallinnollisia rasitteita;

20. korostaa, että ESR:sta rahoitettujen kehityshankkeiden todellisiin tuloksiin on tarpeen keskittyä jatkuvasti, voimakkaasti ja perusteellisesti ja että unionin, kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason arviointi-, valvonta- ja indikaattorijärjestelmiä on tarpeen parantaa, sillä järjestelmien olisi menotason lisäksi katettava myös toteutettujen toimien laatu; kehottaa komissiota ottamaan huomioon epävarmuustekijät, jotka rasittavat pitkäkestoisia uudelleentyöllistymistä tukevia hankkeita;
21. toteaa, että kansallisen, alueellisen ja paikallistason julkisen sektorin institutionaaliset valmiudet sekä asianomaisten viranomaisten ja edunsaajien tekniset ja hallinnolliset valmiudet ovat avainasemassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisen edellyttämien toimintalinjojen menestyksekkäässä kehittämisessä, täytäntöönpanossa ja seurannassa;
22. toteaa, että hallinta- ja valvontajärjestelmät ja -valmiudet edellyttävät jatkuvuuden korkeaa tasoa, jotta voidaan käyttää pohjana hankittua hallintakokemusta ja tietoa, ja kehottaa täten jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin sen välttämiseksi, että varojen hallinnoinnista vastaava hallintohenkilöstö vaihtuu.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	16.6.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 39 -: 1 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennaïmias, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnöch, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx